

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX KADENCJA**

Warszawa, dnia 9 maja 2017 r.

Druk nr 504

**KOMISJA
SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO
I ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ**

**Pan
Stanisław KARCZEWSKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 76 ust. 1 Regulaminu Senatu Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej wnosi o podjęcie postępowania w sprawie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy

o zmianie ustawy o języku migowym i innych środkach komunikowania się.

Do reprezentowania Komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniony jest senator Piotr Florek.

W załączeniu przekazuję projekt ustawy wraz z uzasadnieniem.

Zastępca Przewodniczącego Komisji
Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej
(-) Andrzej Pająk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o języku migowym i innych środkach komunikowania się

Art. 1. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. poz. 1243, z 2012 r. poz. 986 oraz z 2016 r. poz. 1336) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Organ administracji publicznej, jednostka systemu, Policji, Państwowej Straży Pożarnej i straż gminna zapewniają udostępnienie usługi pozwalającej na komunikowanie się.

2. Za usługę, o której mowa w ust. 1, należy rozumieć w szczególności wykorzystywanie środków wspierających komunikowanie się.

3. Organ administracji publicznej, jednostka systemu, Policji, Państwowej Straży Pożarnej i straż gminna zapewniają upowszechnianie informacji o usłudze, o której mowa w ust. 2, w tym w formie komunikatu audiowizualnego nagranego w języku migowym.

4. Obowiązek, o którym mowa w ust. 3, jest realizowany w sposób powszechnie przyjęty, w szczególności w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronach internetowych i w miejscach publicznie dostępnych w organie administracji publicznej, jednostce systemu, Policji, Państwowej Straży Pożarnej i straży gminnej.”;

2) w art. 11:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Organ administracji publicznej, jednostka systemu, Policji, Państwowej Straży Pożarnej i straż gminna zapewniają, na zasadach określonych w art. 12, dostęp do świadczenia usług tłumacza PJM, SJM lub SKOGN, zwanych dalej „świadczeniem”.

2. Świadczenie może być realizowane również przez pracownika organu administracji publicznej, jednostki systemu, Policji, Państwowej Straży Pożarnej i straży gminnej, posiadającego odpowiedni poziom znajomości PJM lub SJM lub z wykorzystaniem środków wspierających komunikowanie się.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Organ administracji publicznej, jednostka systemu, Policji, Państwowej Straży Pożarnej i straż gminna udostępniają osobom uprawnionym środki umożliwiające komunikację audiowizualną, w tym z wykorzystaniem komunikatora internetowego, w celu umożliwienia wymiany informacji w języku migowym z osobami, o których mowa w ust. 1 lub 2.”;

3) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Osoba uprawniona, o której mowa w art. 11 ust. 3, jest zobowiązana zgłosić chęć skorzystania ze świadczenia ze wskazaniem wybranej metody komunikowania się, do właściwego ze względu na właściwość sprawy organu administracji publicznej, jednostki systemu, Policji, Państwowej Straży Pożarnej i straży gminnej, co najmniej na 3 dni robocze przed tym zdarzeniem, z wyłączeniem sytuacji nagłych.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno być dokonane w formie określonej przez organ administracji publicznej, jednostkę systemu, Policji, Państwowej Straży Pożarnej i straż gminną, w sposób dostępny dla osób uprawnionych.

3. Po dokonaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, organ administracji publicznej, jednostka systemu, Policji, Państwowej Straży Pożarnej i straż gminna zapewniają osobie uprawnionej świadczenie, w terminie przez nią wyznaczonym lub z nią uzgodnionym, na zasadach określonych w ustawie.

4. Organ administracji publicznej, jednostka systemu, Policji, Państwowej Straży Pożarnej i straż gminna, w przypadku braku możliwości realizacji świadczenia zawiadamiają wraz z uzasadnieniem osobę uprawnioną, wyznaczając możliwy termin realizacji świadczenia lub wskazując na inną formę realizacji uprawnień określonych w ustawie.”;

4) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Organ administracji publicznej, jednostka systemu, Policji, Państwowej Straży Pożarnej i straż gminna udostępniają dokumenty niezbędne do załatwienia sprawy, w formie dostępnej dla osób uprawnionych, w tym przetłumaczone na język migowy, na ich wniosek.

2. Organ administracji publicznej, jednostka systemu, Policji, Państwowej Straży Pożarnej i straż gminna zamieszczają wszystkie niezbędne informacje o tych podmiotach oraz o sposobach realizacji ustawy, w tym w formie komunikatu

audiowizualnego nagranego w języku migowym, w miejscach dostępnych dla osób uprawnionych, oznaczając te informacje znakiem graficznym przekreślonego ucha.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy oraz rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Celem niniejszego projektu jest dostosowanie przepisów ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. poz. 1243, z 2012 r. poz. 986 oraz z 2016 r. poz. 1336) (dalej „ustawa o języku migowym”) do faktycznych potrzeb osób niesłyszących.

Projekt ten stanowi realizację wniosków *de lege ferenda* zawartych w informacji Najwyższej Izby Kontroli o wynikach kontroli „Świadczenie usług publicznych osobom posługującym się językiem migowym” (nr P/14/105).

W wyniku przeprowadzonej kontroli, której celem było dokonanie oceny przygotowania podmiotów wykonujących usługi publiczne do kontaktów z osobami posługującymi się językiem migowym Najwyższa Izba Kontroli oceniła negatywnie działalność skontrolowanych podmiotów w zakresie upowszechniania informacji o usługach pozwalających na komunikowanie się.

Wyniki kontroli Najwyższej Izby Kontroli wykazały, że poziom realizacji przepisów ustawy o języku migowym był bardzo niski. Dodatkowo, nawet w tych podmiotach, które podjęły działania zmierzające do realizacji przepisów ustawy o języku migowym, nadal występowały obszary wymagające dostosowania do specyficznych potrzeb osób z niepełnosprawnością słuchu.

Jedną z przyczyn niewystarczającego przygotowania do kontaktów z osobami posługującymi się językiem migowym była nieznajomość specyfiki niepełnosprawności słuchu i jej wpływu na możliwość komunikowania się osób głuchych z otoczeniem. Dla osób głuchych, niezających w wystarczającym stopniu języka polskiego, jedynym w pełni zrozumiałym językiem jest język migowy. Brak dostępu do informacji w tym języku wyklucza osoby głuche z życia społecznego i znacząco utrudnia ich samodzielność.

Podstawowym narzędziem komunikowania się jest język. Dla zdecydowanej większości społeczeństwa jest to język wyrażony mową (język werbalny) i pismem. Językiem werbalnym i pismem nie posługuje się natomiast część osób uprawnionych, zwłaszcza osoby głuche od urodzenia, lub te, które utraciły słuch we wczesnym dzieciństwie i nie miały

możliwości poznania języka polskiego. Dla tych osób język polski jest językiem obcym, a jedynym w pełni zrozumiałym językiem jest język migowy. Z tego powodu osoby głuche bywają wykluczane z życia społecznego i stają się ofiarami dyskryminacji. Konieczność znajomości i posługiwania się językiem polskim jest bowiem dla wielu z nich barierą w zakresie realizacji podstawowych praw i wolności obywatelskich.

W celu zagwarantowania osobom głuchym funkcjonowania w społeczeństwie na zasadzie równości z innymi osobami niezbędne jest umożliwienie im komunikowania się z otoczeniem za pomocą języków niewerbalnych. Konieczne jest też zagwarantowanie osobom niesłyszącym szerszego wsparcia w komunikowaniu się ze szpitalnymi oddziałami ratunkowymi oraz jednostkami Policji, Państwowej Straży Pożarnej i strażami gminnymi. Możliwość nawiązania kontaktu i wymiany informacji z tego typu podmiotami jest niejednokrotnie kluczowa dla bezpieczeństwa, zdrowia i życia każdego obywatela. Obecnie nawiązanie kontaktu w języku migowym z jednostkami działającymi w sferze ochrony zdrowia i bezpieczeństwa, zwłaszcza w sprawach nagłych, jest bardzo utrudnione, a nawet niemożliwe, co potwierdzają wyniki kontroli przeprowadzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli.

W związku z powyższym niezbędne jest wprowadzenie zmian w ustawie o języku migowym w celu zapobieżenia dalszej dyskryminacji osób z wadami słuchu w dostępie do życia publicznego oraz do usług świadczonych przez podmioty publiczne.

II. Obecny stan prawny i uzasadnienie wprowadzenia poszczególnych rozwiązań

Przepisy ustawy o języku migowym w obecnym brzmieniu nie zapewniają osobom posługującym się językiem migowym odpowiedniego wsparcia w kontaktach ze służbami ratowniczo-interwencyjnymi oraz jednostkami systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego. Wymienione w art. 6 pkt 2–4 ustawy o języku migowym, kategorie podmiotów (jako inne niż organy administracji publicznej podmioty zobowiązane) nie są zobligowane do udostępniania usługi pozwalającej na komunikowanie się i upowszechniania informacji o tej usłudze oraz do zapewnienia dostępu do świadczenia usług tłumacza polskiego języka migowego (PJM), systemu językowo-migowego (SJM) i sposobu komunikowania się osób głuchoniewidomych (SKOGN). Ograniczenie to nie sprzyja realizacji celów ustawy o języku migowym w odniesieniu do osób korzystających z usług takich instytucji jak jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, Policji, Państwowej Straży Pożarnej i

straże gminne. Szczególne znaczenie ma to w odniesieniu do jednostek ratownictwa medycznego. Brak zrozumiałej informacji o stanie zdrowia, o konsekwencjach wykonanych zabiegów czy o sposobie przyjmowania leków, jest sprzeczny z podstawowymi prawami pacjentów. Również w kontaktach z jednostkami Policji, Państwowej Straży Pożarnej czy straży gminnej osoby posługujące się językiem migowym muszą mieć dostęp do zrozumiałej dla nich informacji. Niezbędna jest także możliwość zgłoszenia tym jednostkom spraw wymagających natychmiastowej interwencji.

W związku z powyższym zmiana ustawy o języku migowym ma na celu nałożenie na jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego to jest szpitalne oddziały ratunkowe oraz zespoły ratownictwa medycznego, jednostki Policji i Państwowej Straży Pożarnej oraz straże gminne, takich obowiązków ustawowych, jakie obecnie ustawa o języku migowym nakłada jedynie na organy administracji publicznej. Zobowiązanie wymienionych wyżej podmiotów do udostępniania usługi pozwalającej na komunikowanie się oraz zapewnienia dostępu do świadczenia usług tłumacza PJM, SJM i SKOGN będzie wystarczającym wsparciem dla osób uprawnionych do komunikowania się z podmiotami działającymi w sferze ochrony bezpieczeństwa (art. 9 i art. 11). Zmiany proponowane w art. 12 są konsekwencją nałożenia na jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, Policji oraz Państwowej Straży Pożarnej i straże gminne obowiązku zapewnienia osobie uprawnionej dostępu do świadczenia usług tłumacza PJM, SJM i SKOGN.

W świetle obowiązujących przepisów organy administracji publicznej mogą wykorzystywać dowolnie przez siebie wybrane środki wspierające komunikowanie się. Za kluczowe przy udostępnianiu konkretnych środków umożliwiających komunikowanie się należy uznać zapewnienie osobom posługującym się językiem migowym możliwości realnego kontaktu. Osobom słyszącym oraz osobom niedosłyszącym podmioty świadczące usługi publiczne udostępniają obecnie takie środki wymiany informacji jak telefon, faks czy poczta elektroniczna. Do rzadkości należy natomiast stosowanie rozwiązań umożliwiających komunikację audiowizualną, pozwalającą na wymianę informacji w języku migowym za pośrednictwem profesjonalnego tłumacza bądź przeszkolonego pracownika. Nieudostępnienie osobom posługującym się językiem migowym możliwości kontaktowania się poprzez komunikację audiowizualną w istotny sposób ogranicza możliwość realnego załatwienia sprawy.

W związku z powyższym projekt przewiduje, w dodanym ust. 5 w art. 11, nałożenie na organ administracji publicznej, jednostkę systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, Policji, Państwowej Straży Pożarnej i straż gminną obowiązku udostępniania osobom uprawnionym środków umożliwiających komunikację audiowizualną, w tym z wykorzystaniem komunikatora internetowego, w celu umożliwienia wymiany informacji w języku migowym.

Obowiązek informowania osób uprawnionych o przysługujących im prawach oraz o warunkach i zasadach korzystania z tych praw wynika wprost z ustawy o języku migowym. Przepis art. 9 ust. 3 nakłada na podmioty zobowiązane (dotychczas tylko organy administracji publicznej) obowiązek upowszechniania informacji o usłudze pozwalającej na komunikowanie się. Natomiast przepis art. 14 ust. 2 nakłada na wyżej wymienione podmioty obowiązek podawania niezbędnych informacji o organie oraz o sposobach realizacji ustawy. W obecnym brzmieniu ustawa o języku migowym nie wskazuje w jakiej formie i w jakim języku powinny być upowszechniane czy zamieszczane informacje, których odbiorcami są osoby uprawnione. Nie gwarantuje tym samym osobom posługującym się językiem migowym dostępu do zrozumiałej dla nich informacji oraz do usług świadczonych przez te podmioty. W związku z tym projekt ustawy przewiduje wprowadzenie ustawowego obowiązku upowszechniania informacji o usłudze pozwalającej na komunikowanie się, informacji o organie oraz o sposobach realizacji ustawy o języku migowym nie tylko w języku polskim, ale również w formie komunikatu audiowizualnego nagranych w języku migowym. Należy dodać, że obowiązek ten zostanie nałożony na organy administracji publicznej, jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, Policji, Państwowej Straży Pożarnej i straże gminne.

Z tego samego powodu doprecyzowania wymaga sformułowanie „w formie dostępnej dla osób uprawnionych”, użyte w ustawie o języku migowym w odniesieniu do dokumentów niezbędnych do załatwienia sprawy. Wobec nieznajomości lub ograniczonej znajomości języka polskiego przez część osób uprawnionych, projekt ustawy przewiduje, że określone podmioty będą udostępniały dokumenty niezbędne do załatwienia sprawy, w formie dostępnej dla osób uprawnionych, w tym przetłumaczone na język migowy, na ich wniosek (art. 14 ust. 1).

Ponadto w celu ułatwienia osobom uprawnionym odszukania skierowanych do nich informacji projekt ustawy nakłada na organy administracji publicznej, jednostki systemu

Państwowego Ratownictwa Medycznego, Policji oraz Państwowej Straży Pożarnej i straż gminne obowiązek jej oznaczania w miejscach dostępnych dla osób uprawnionych znakiem graficznym przekreślonego ucha (art. 14 ust. 2). Obecnie ustawa o języku migowym nie nakłada takiego obowiązku. Brak oznaczenia lub niewłaściwe oznaczenie informacji o podmiocie zobowiązanym i sposobach realizacji ustawy o języku migowym często uniemożliwia ich odszukanie i znacząco utrudnia korzystanie z praw przysługujących osobom uprawnionym.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

III. Zgodność z przepisami Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Tytuł projektu: ustawa o zmianie ustawy o języku migowym i innych środkach komunikowania się</p> <p>Przedstawiciel wnioskodawcy: senator Piotr Florek</p> <p>Osoby odpowiedzialne za projekt w Biurze Legislacyjnym: Danuta Drypa, legislator, tel. 22 694 9192 Katarzyna Majewska, ekspert ds. OSR, tel. 22 694 9259</p>	<p>Data sporządzenia 28 kwietnia 2017 r.</p> <p>Źródło: zalecenia pokontrolne NIK</p> <p>Nr druku: 504</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Spośród osób dotkniętych wrodzonymi wadami słuchu oraz osób, które utraciły słuch we wczesnym dzieciństwie, istotną część ma problem w płynnej komunikacji w języku polskim (w tym pisemnej). Dla tych osób podstawowym językiem jest język migowy, a język polski jest de facto językiem obcym. Osoby takie mają ograniczone możliwości dostępu do usług publicznych. Dotyczy to zarówno zwykłych spraw urzędowych, jak i usług podstawowych związanych z bezpieczeństwem, świadczonych przez jednostki systemu ratownictwa medycznego, podmioty medyczne, jednostki Policji, straży gminną oraz Państwową Straż Pożarną.

Obecnie funkcjonująca ustawa *o języku migowym (...)* zgodnie z wynikami kontroli NIK nie rozwiązuje problemów z dostępem do usług publicznych dla osób nieznających języka polskiego, ponieważ:

- 1) istniejącymi obowiązkami zapewnienia komunikacji w języku migowym nie są objęte służby ratownictwa medycznego, Policja oraz Straż Pożarna;
- 2) obowiązki komunikacji w języku migowym nie są realizowane w sposób efektywny, gdyż:
 - a) informacja o możliwości komunikacji w języku migowym jest utrudniona – w wielu urzędach objętych kontrolą:
 - i. brak jest jakiegokolwiek informacji,
 - ii. informacja dostępna jest wyłącznie w języku polskim,
 - iii. informacja dostępna jest w języku migowym ale dotarcie do niej (np. na stronie internetowej) wymaga znajomości języka polskiego (brak graficznego oznaczenia informacji),
 - b) brak jest możliwości kontaktu zdalnego z urzędem z wykorzystaniem języka migowego – najczęstszą formą udostępnionego kontaktu jest poczta elektroniczna lub krótkie wiadomości tekstowe sms. Dla osób nieznających języka polskiego te formy kontaktu są niewystarczające,
 - c) pomimo, iż w urzędach zatrudnieni są pracownicy deklarujący znajomość języka migowego, jego poziom jest bardzo zróżnicowany i często nie pozwala na swobodną komunikację. Kursy, które przechodzą pracownicy, ograniczają się najczęściej do podstawowego poziomu (60 godzin). Do płynnej komunikacji niezbędny jest także stały kontakt z językiem, podczas gdy dla większość urzędników ma on charakter sporadyczny,
 - d) dokumenty i formularze niezbędne do załatwienia sprawy nie są przetłumaczone na język migowy,
 - e) informacje o organach administracji nie są dostępne w języku migowym.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

1. Nałożenie obowiązku udostępniania usługi komunikowania się oraz świadczenia usług tłumacza języka migowego również na jednostki systemu ratownictwa medycznego, Policję, straż gminną oraz Państwową Straż Pożarną.
2. Nałożenie na organy administracji publicznej oraz jednostki wymienione powyżej dodatkowych obowiązków w postaci:
 - a) zapewnienia czytelnej informacji o możliwości komunikacji poprzez oznaczenie jej znakiem graficznym odsyłającym do komunikatu nagranych w języku migowym,
 - b) zapewnienia zdalnego dostępu do tłumacza jęz. migowego w formie komunikatora internetowego,
 - c) zapewnienia dostępu do tłumacza jęz. migowego lub pracownika urzędu – o ile posiada on odpowiedni stopień znajomości polskiego języka migowego (PJM) lub systemu językowo – migowego (SJM),

- d) udostępnienia dokumentów niezbędnych do załatwienia sprawy w formie dostępnej dla osób uprawnionych, w tym przetłumaczonych na język migowy,
- e) udostępnienia wszystkich niezbędnych informacji o organach w formie komunikatu audiowizualnego nagranych w języku migowym.

Oczekiwanym rezultatem jest poprawa dostępu osób niepełnosprawnych do usług publicznych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Podobne problemy z dostępem do usług publicznych wynikające z niezrozumienia specyfiki niepełnosprawności słuchu, możliwości komunikowania się osób głuchych z otoczeniem oraz potrzeb tych osób raportują organizacje osób głuchych funkcjonujące w innych państwach europejskich, np. British Deaf Association (Brytyjski Związek Głuchych) oraz European Union of the Deaf (Europejski Związek Głuchych).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby z wrodzonymi wadami słuchu	112,8 tys. osób z dysfunkcją narządu słuchu; 0,44% populacji w wieku 15-64 lat 100 tys. posługujących się językiem migowym	Komisja Europejska, Ocena Wpływu Dyrektywy 2010/13/UE; Visionary Analytics Raport Zespołu ds. Głuchych przy Rzeczniku Praw Obywatelskich	Poprawa dostępności do usług publicznych
Organy administracji publicznej: urzędy gminy, urzędy powiatowe, PUP, MOPS, ZUS, urzędy skarbowe	Ustawą objęte jest ok. 6,4 tys. urzędów organów administracji publicznej Zgodnie z protokołem kontroli NIK, ok. 35% kontrolowanych urzędów (21) w latach 2012–2014 prowadziło w sumie 912 spraw lub postępowań wobec osób uprawnionych.	NIK	Dodatkowe obowiązki informacyjne
Jednostki Policji, Państwowej Straży Pożarnej, jednostki systemu ratownictwa medycznego oraz straż gminna	W zależności od przyjętych rozwiązań warunkujących możliwość centralizacji na poziomie województwa, powiatu.		Obowiązki informacyjne, obowiązek zapewnienia tłumacza

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]		
	0	1-10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem			
budżet państwa			
JST			
Wydatki ogółem	98,10	30,9	406,9
budżet państwa			
JST			

Saldo ogółem	-98,10	-30,9	-406,9
budżet państwa			
JST			

Źródła finansowania			
----------------------------	--	--	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Proponowane rozwiązania spowoduje wzrost kosztów organów administracji publicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Policji, służb ratownictwa medycznego oraz straży gminnej.

1. Straż Pożarna, Policja, służby ratownictwa medycznego i straż gminna – koszty dostosowania systemów informatycznych oraz budowy dodatkowych kanałów dostępu. **Na obecnym etapie OSR brak możliwości oszacowania ww. kosztów.**

2. Organy administracji publicznej:

- koszt aktualizacji stron www oraz zapewnienia informacji w urzędzie o dostępności usług w języku migowym,
- zapewnienie usługi komunikatora internetowego z tłumaczeniem na język migowy,
- tłumaczenie dokumentów i formularzy na język migowy,
- udostępnienie informacji o podmiocie w języku migowym.

Szacunek kosztów **dla organów administracji obecnie objętych regulacją:**

Koszt	Koszt jednostkowy urzędu (zł)		Koszt dla sektora finansów publicznych (mln zł)	
	Jednorazowy	Stały (roczny)	Jednorazowy	Stały (roczny)
Aktualizacja stron WWW	300,00		1,92	
Komunikator internetowy		4 816,56		30,88
Tłumaczenie formularzy	15 000,00		96,18	

Informacje o założeniach przyjętych do wyliczeń kosztów:

- Godzina pracy tłumacza z rejestru tłumaczy języka migowego to maksymalny koszt 80 zł (2% przeciętnego wynagrodzenia ogłaszanego przez GUS).
- Koszt tłumaczenia tekstu do 2000 znaków to ok. 300 zł.
- Koszt usługi instalacyjnej usług tłumaczeń języka migowego „na żywo”, obejmujący: terminal wideo, zewnętrzny zestaw audio, zewnętrzną kamerę, materiały informacyjne i plansze o dostępnej usłudze, szkolenie pracowników z zakresu obsługi urzędnika, podstawowe zwroty w języku migowym oraz ogólne zasady komunikowania się z osobami niesłyszącymi, to ok. 600 zł netto. Abonament miesięczny łącznie do 100 minut tłumaczeń miesięcznie do wykorzystania od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00, to koszt ok. 329 zł netto.
- Założono, że regulacja dotyczyć będzie 6.412 jednostek sektora finansów publicznych (urzędów administracji publicznej). W przypadku formularzy przyjęto, iż tłumaczenia będzie wymagać 50 formularzy na urząd, koszt tłumaczenia jednego formularza to 300 zł.
- Przyjęto koszt aktualizacji strony www na poziomie 300 zł/urząd.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie wpłynie na przedsiębiorców. Z punktu widzenia obywateli, osoby nieposługujące się płynnie językiem polskim zdobędą możliwość korzystania z usług publicznych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
Nie dotyczy.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Brak bezpośredniego wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przepisy projektu będą miały zastosowanie od dnia jego wejścia w życie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewidziano.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

.....

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu

.....